

Ավետիք Իսահակյան

Անհուն երկնում աստղերն անշեջ,

Անհուն երկնում աստղերն անշեջ,
Գիտե՛մ, շա՛տ են ինձ սիրում.
Վարդ – արշալույսն ամպերի մեջ
Ամենից շուտ ինձ է գրրկում.
Ե՛ս էլ, ե՛ս էլ ձեզ իմ սրբտում
Գրրկած, պատած պաշտում եմ.
Դուք իմ սերն եք, իմ ընկերն եք,
Ես ձեր երգող շողիկն եմ:
- Ա՛խ, մենք շա՛տ խորն ենք,
Շատ բա՛րձր ու պայծառ.
Եվ մեզ համար
Երբե՛ք, երբե՛ք մահ չըկա...

1895

Կիև